

Без мови нашої й народу нашого нема

Щороку 21 лютого, починаючи з 2000 року, увесь світ відзначає Міжнародний день рідної мови, або Міжнародний день материнської мови.

Тож 2024 року учні та учениці Таращанського академічного ліцею «Успіх» провели захід, приурочений до цієї дати, яка згуртовує українців і не дає згаснути нашій нації.

Як відомо з історії виникнення свята, саме 21 лютого 1952 року в Бангладеш, що в Східному Пакистані, місцева влада придушила мітингувальників, переважно студентів, які висловили свій протест проти урядової заборони використання в країні рідної мови. Після проголошення незалежності Бангладеш у 1971 році цей день відзначають як день мучеників, вшановуючи пам'ять загиблих за рідну мову. Саме за пропозицією цієї країни ЄНЕСКО проголосило 21 лютого Міжнародним днем рідної мови.

Саме цього дня в запланований для заходу час прозвучав сигнал «Повітряна тривога», тому довелося скасувати свято. На щастя, 23 лютого вороги не завадили нам, ліцеїстам, зустрітися з випускниками Таращанської ЗОШ I–III ступенів №2 – Оленою Мороз (дівоче прізвище – Ткаченко) та Оленою Крицькою (дівоче прізвище – Сидоренко), які поділилися з нами творчими здобутками та допомогли 6-класникам поринути в таїну слова, відчутти красу рідної мови.

Почали свято з пісні «Мова моя» у виконанні Олени Білоконь.

Це неймовірно, коли діти, зачаровані красою співу та силою слова, немов заворожені, слухали пісню рідною мовою!

Не часто доводиться дітям чути поезію з вуст авторів. А тут до учнів та учениць 6-А класу завідала Тіна Март – переможниця та лауреатка багатьох українських поетичних конкурсів, жителька м. Таращі – Олена Сергіївна Мороз.

Весела, життєрадісна молода жінка заповнила власними віршами, до яких підготувала відео. Поезія «Дорога», якою розпочала довірливу розмову з учнями, сповнена оптимізму та віри в себе, що так необхідні всім нам особливо зараз, у час війни:

Із вірою все витримаєш ти...

У тебе для всього сила є...

...зрозумієш, як це добре жити,

І ще до всього це життя любить!

На фото: Мороз Олена під час зустрічі з учнями Таращанського академічного ліцею «Успіх» 23.02.2024 р.

На фото: Мороз О. читає власну поезію. Кадри з відео

Пригадую, яке неймовірне незабутнє враження справили на мене Оленіні вірші в мережі «Фейсбук», коли я, учитель української мови та літератури, уперше побачила відео.

Справжньою родзинкою нашого свята став юний поет, син мами-поетеси Олени Мороз, – Іван, який, будучи 3-класником, уже має перші поетичні спроби. Сором'язливий хлопчик відважився й поділився своїм віршем, за що уважна аудиторія подарувала оплески.

На фото: Олена Мороз (зліва), Іван Мороз, Олена Крицька (справа).

Слово одного учасника нашої зустрічі змінювали виступ іншого, адже так хотілося почути кожну нашу гостю, боялися, щоб повітряна тривога не завадила заходу.

Тож потім ми почули вірші Олени Василівни Крицької. Розпочала Олена з вірша «Школа», адже школа в кожній людини залишає незабутній слід у житті світлим спогадом:

Там навчилася щасливою й веселою я бути...

Варто зазначити, що прийшли на зустріч із Оленою Крицькою (дівоче прізвище Сидоренко) її вихованці Таращанської ДЮСШ, яких Олена тренує.

Сьогодні під час творчої зустрічі учні 5-Б класу дізналися про те, що їхній тренер ще й пише вірші. І це доводить, що кожен із нас попри основний вид діяльності може бути закоханий у слово та сам може творити його для душі, коли радісно чи сумно, згадуючи минуле чи переживаючи складне сьогодні.

На фото: Олена Крицька читає власні вірші.

Час невпинно й швидко линує, тому багато з написаного нашими талановитими поетесами ми не почули, але ще попереду майбутні зустрічі.

А потім учні взяли участь у вікторині на знання рідної мови. Цікаві запитання не залишилися без правильних відповідей, адже жити в Україні й не знати рідної мови просто неможливо!

До того ж саме українська є мовою нашого щоденного спілкування та навчання. І так і повинно бути!

А потім сфотографувалися на пам'ять про незабутню зустріч!

На фото: учні та учениці 6-А та 5-Б класів разом із гостями заходу

та вчителькою української мови та літератури Даценко А. В..

На фото: учителька Даценко А. В.
з Мороз О., Мороз І., Крицькою О.

На фото: Мороз О. (Тіна Март) та
Крицька О.

Слова Володимира Сосюри «Без мови, рідної, юначе, й народу нашого нема» та Ліни Костенко «Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову», які діти бачили на екрані та почули можливо, уперше, думаю, стануть тим дороговказом, що не дозволить знищити нашу мову, а спонукатимуть дітей любити, вивчати та утверджувати її в повсякденному житті нині та в майбутньому.

Упевнена, що, попри війну, труднощі проведення заходів через сигнали повітряної тривоги, діти повинні мати свято, яке зробить їхні шкільні роки незабутніми та сформує їх як представників нації, яку ніхто й ніколи не зможе знищити, бо, поки живе мова, житиме й народ!

Даценко А. В., учителька української мови та літератури.